

[Aksel Larsen.]

lige Danmarks gårdmænd og proprietærer simpelthen er ved at forlade gården, de er lige til fattigvæsenet, hvis der ikke gøres noget for at forbedre deres levevilkår og indtægtsmuligheder. Jeg synes, det er stærkt, at man fra den side kan komme med et sådant dokument til regering og rigsdag, når det i regeringens egen økonomiske årsoversigt dokumenteres, at næst efter dem, man kalder „andre selvstændige“, næst efter industri- og handelskapitalister er det de selvstændige landbrugere, der har den gunstigste økonomiske stilling i Danmark i dag sammenlignet med 1949. Det er yderligere blevet understreget både gennem finansministerens fremsættelsestale og Utdels også gennem den debat, vi har hørt her i dag. Det er stærkt, at man på baggrund af sådanne kendsgerninger kan komme fra landboforeningernes side og fremstille det, som om landboforeningernes medlemmer tilhører en af samfundet i almindelighed og af staten i særdeleshed mishandlet og økonomisk udplyndret stand. Man beklager sig i dette dokument over, at dansk landbrug må arbejde med priser på landbrugsprodukter, der ligger langt under priserne i noget andet land. Ja, det bortforklarer ikke, at det mellemstore og store landbrug har ganske gode kår. Men dertil kommer, at det i allerhøjeste grad er De samvirkende danske Landboforeninger og deres repræsentanter, der har været med til at sørge for, at Danmark ikke får større priser for størsteparten af landbrugseksporten til England, end tilfældet er. Disse eksportpriser har man af fundet sig med, man har godkendt dem. Så skal man ikke komme her bagefter og jamre over, at man ikke får større indtægter. Der er i dokumentet en ganske tydelig trusel om, at man vil sabotere dyrkningen af brødkorn, hvis der ikke i kornloven fastsættes så formidable kornpriser, som man ønsker.

Hver gang der herinde vedtages en lov om arbejdernes levevilkår, deres skatter eller lignende og arbejderne truer med at reagere mod loven, får de at vide, at det vil være lovstridigt, det vil være en forbrydelse, det skal straffes. Her kommer De samvirkende danske Landboforeninger og ikke alene truer med, at hvis man vedtager en kornlov, der ikke passer i deres kram, vil de sabotere dyrkningen af brødkorn; men de gør oven i købet opmærksom på, at det allerede er godt i gang. Jeg ved meget vel, at der ikke er store chancer for, at man fra regeringens eller rigsdagsflertallets side vil drage nogen som helst konsekvenser af dette, men jeg

ønsker alligevel at påpege det dels for at belyse den særmentalitet, der råder i visse dele af befolkningen, dels for at understrege, hvilken kolossal forskel der er, når magthaverne her i landet skal tage stilling til kong Salomon, og når de skal tage stilling til Jørgen Hattemager.

Der er en anden stand, der har protesteret. Det er skibsrederne. Finansministeren har oplyst, at man agter loyalt at rette sig efter en vedtagelse her i tinget og derfor har tænkt sig at forhandle med skibsrederne om at få yderligere 20 millioner fra dem som deres bidrag til stabiliseringen. Dette beskedne beløb har allerede hensat skibsrederne i harnisk, og deres fagforening har sendt meddelelse ud om, at det har de ikke givet noget tilsagn om, og at de vil finde det ganske urimeligt. Det er ualmindelig indlysende, at skibsrederne ikke har råd til at undvære noget. Når en enkelt af dem på et eneste år kunne tjene netto 131 mill. kr., kan man godt fortså, at det er dér, der virkelig er skjult nød.

Jeg må forøvrigt, medens jeg er ved det, tillade mig at henlede dels finansministerens, men vel navnlig handelsministerens opmærksomhed på noget, der står på side 35 i den bog, man under den forrige regering kaldte for Danmarks nationalbudget, og som man under denne regering kalder for økonomisk årsoversigt. Der står noget om, hvad der er kommet hjem af valutaindtægter på rederens konto, og afsnittet slutter med følgende sætning — jeg beder om lov til at citere —:

„I beløbet for rederens hjemtagelse af valuta indgår sandsynligvis en vis ekstraordinær hjemtagelse af udenlandske tilgodehavender.“

Finansministeriets økonomiske årsoversigt erkender med andre ord åbent, at skibsrederne, om jeg så må sige, til daglig ikke overholder loven om hjemtagelsespligt for udenlandske valutatilgodehavender, men at de i det forløbne år af ganske specielle grunde, jeg formoder, at det er af frygt for en ny devaluering af den engelske valuta og lignende omstændigheder, har foretaget en ekstraordinær hjemtagelse af udenlandske tilgodehavender.

Jeg vil ikke spørge om, hvad regeringen vil gøre for at sikre, at bestemmelserne om hjemtagelse af udenlandske valutatilgodehavender bliver fulgt, for jeg ved, at regeringen ingenting vil gøre. Det problem har vi diskuteret før her i tinget, og hver gang det har været fremdraget fra vor side, har vi af regeringen, det være sig denne eller en tidligere, fået at vide, at deroverfor vil man ingenting gøre. Sandheden om den